

som ikke er hensigtsmæssige og heller ikke er blevet optaget i en Bygningslov for Frederiksberg. Men nu har Justitsministeriet, selv om Kommunalbestyrelsen og Amtsrådets Anbefaling foreligger, ikke Myndighed til at gøre Indskrænkninger i Bebyggelsesfriheden ud over de Indskrænkninger, som er foreskrevne i Bygningslovene paa Frederiksberg eller for Købstæderne, medmindre disse Indskrænkninger kan siges at være nødvendige. Det foreslaas nu her, at man skal kunne foretage Indskrænkninger, naar disse maa siges at være tilraadelige, selv om de ikke er absolut nødvendige. Jeg tror, at denne Ændring i Bygningsloven er meget praktisk; der foreligger i Øjeblikket for Administrationen Tilfælde, hvor en heldig Løsning i Overensstemmelse med Sogneraadets og Amtsrådets Ønsker angaaende Bygningsvedtægter i Landkommuner ikke kan naas, medmindre denne Lovændring vedtages. Jeg skal derfor indtrængende anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Tillægsbestemmelser til Arrestreglementet af 7. Maj 1846 B. § 12 og E. § 5*. Dette Lovforslag vil være det høje Ting bekendt fra i Fjor. Det gaar ud paa at hjemle Strafcelle som et Tvangsmiddel mod Arrestanter, der nægter at opfylde deres Arbejdspligt, naar de er idømte Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Forslaget var i Fjor Genstand for Behandling i dette høje Ting, og det forelægges nu i den Skikkelse, hvori det efter Udvalgsbehandlingen blev vedtaget ved tredie Behandling her. Jeg gør mig derfor Haab om, at det i Aar skal kunne gaa let, uden Ophold, gennem dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte to anmeldte Lovforslag:

Indenrigsministeren (Rode): Da Lovforslaget om *Ændringer i Købstadkommunernes Styrelse*, særlig med Hensyn til Valg af Byraadsformænd, i Fjor for fjerde Gang var til Behandling her i Rigsdagen, blev der i det Udvalg, som dette høje Ting nedsatte, af 3 Medlemmer fremsat forskellige Ændringsforslag, indeholdende Tanker vedrørende Magistratsordning og andet indenfor Købstadkommunernes Styrelse.

Disse Ændringsforslag blev sendt til mig og optoges i Udvalgets Beretning om dets Arbejde. Jeg fremsendte da disse Ændringsforslag til Købstadforeningen med Anmodning om en Udtalelse, idet jeg tænkte mig Muligheden af, at der i noget af, hvad der saaledes var fremkommet, kunde være Udveje til at komme frem i denne Sag, som jo hidtil har ligget stille her i Tinget. Købstadforeningen har imidlertid den 28. December i Fjor sendt mig Meddelelse om, at Sagen har været til Behandling paa dens Møde, men at man ikke har kunnet tiltræde noget af de fremsatte Ændringsforslag og derfor opfordrer Ministeren til ogsaa i Aar at fremsætte Forslaget uforandret, som det forelaa i Fjor. Det er dette, jeg da gør nu, idet jeg tillader mig at anmode det høje Ting om at ville fremme Lovforslaget.

Det andet Lovforslag, jeg skal tillade mig at fremsætte, gælder Ændringer i en gammel Lov angaaende *Oprettelse af en Kreditforening af Grundejere i København og Omegn*. Ændringerne tilsigter at fjerne Bestemmelser, som ikke længere menes at have Betydning, og at ændre et urimeligt Forhold. Det sidste gælder Kreditforeningens Laaneomraade. Saaledes som den oprindelige Lov er affattet, er Frederiksberg Landdistrikt undtaget fra Foreningens Laaneomraade. Imidlertid er København, hvor Foreningen har Ret til at udlaane, ved de Indlemmelser, der har fundet Sted, udvidet saaledes, at Frederiksberg Landdistrikt paa alle Sider er omgivet enten af Frederiksberg Bydistrikt eller af København. Frederiksberg Landdistrikt ligger saaledes som en lille Enklave inde i Foreningens Laaneomraade; der er et lille Sted, hvor de ikke har Lov til at yde Laan, men udenom det paa alle Kanter har de Ret dertil. De har derfor anmodet om at faa en Ændring, hvorefter de ogsaa kunde udlaane i Landdistriktet. Sagen har været forelagt Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg, som enstemmigt har erkendt, at det var berettiget, at Laaneomraadet reguleredes saaledes. Man foreslaar derfor at ændre de gamle Regler for Laaneomraadet til nu at lyde kort og simpelt saaledes, at Laan kan ydes „i Københavns eller Frederiksberg Kommuner.“

Da Kreditforeningen oprettedes i 1882, mente man, ogsaa her paa Rigsdagen, at den vilde yde højere Laan end de øvrige Kreditforeninger; at den derigennem vilde komme til at virke ogsaa som en Art Hypotekforening, og at der derfor maatte